

به نام خدا

آموزش و پژوهش استان خوزستان

شهرستان اهواز ناحیه (۱)

کتاب علوم و فنون (۱)

پایه ی دهم انسانی

درس دوم:

سازه ها و عوامل تاثیر گذار در شعر فارسی

نگارش: اعظم ویسی

شعر و موسیقی هر دو برای «برانگیختن حس و حال عاطفی» به کار می روند. حالت هایی چون اندوه، شادی، امید و یاس، حیرت و تعجب، نمودهای عاطفه اند که شاعر می کوشد آنها را به دیگران انتقال دهد.

اساسی ترین عامل پیدایی شعر، «**عاطفه**» است.

شاعر برای انتقال عاطفه‌ی خود به دیگران از «**زبان**» کمک می‌گیرد. واژه‌هایی را برمی‌گزیند که با قرار گرفتن در کنار هم، آهنگی خاص را پدید آورند.

وزن و آهنگ، به انتقال بهتر احساس و عاطفه کمک می‌کند.

وزن و آهنگ‌های کوبنده و کوتاه، بار حماسی فضای شعر را غنی تر می‌سازد مثلاً در «**قالب مثنوی**» با لحن حماسی، وزن و آهنگ و محتوا با هم هماهنگی دارند. (مثال شاهنامه‌ی فردوسی)

پس از عاطفه مهمترین و موثرترین عامل، «وزن» است.

بدون وزن کمتر میتوان عواطف را برانگیخت؛
انتظاری که انسان از شعر دارد توانایی زمزمه کردن آن است.

و علت اینکه شعر بیشتر از نثرخوانده میشود همین شوق به زمزمه و اوّاز خوانی است.

وزن در شعر «جنبه‌ی تزیینی» ندارد؛
 بلکه جز طبیعت شعر است و برای نشان دادن عواطف، نمی‌توان از آن
چشم پوشید.

«وزن» یکی از مهمترین ارکان شعر است و این موضوع به خوبی نشان می‌دهد که

گوش نوازی و خوش آهنگی چه تاثیری بر انسان دارد.

بیشتر کتاب‌های مقدس نیاز اکشن و جاذبه آهنگ و کلام موزون بهره گرفته‌اند.

وزن ادراکی است که از احساس نظم حاصل می‌شود. وزن، امری حسی است و بیرون از ذهن کسی که آن را متوجه می‌شود، وجود ندارد.

وسیله‌ی ادراک وزن **حواله ما** است.

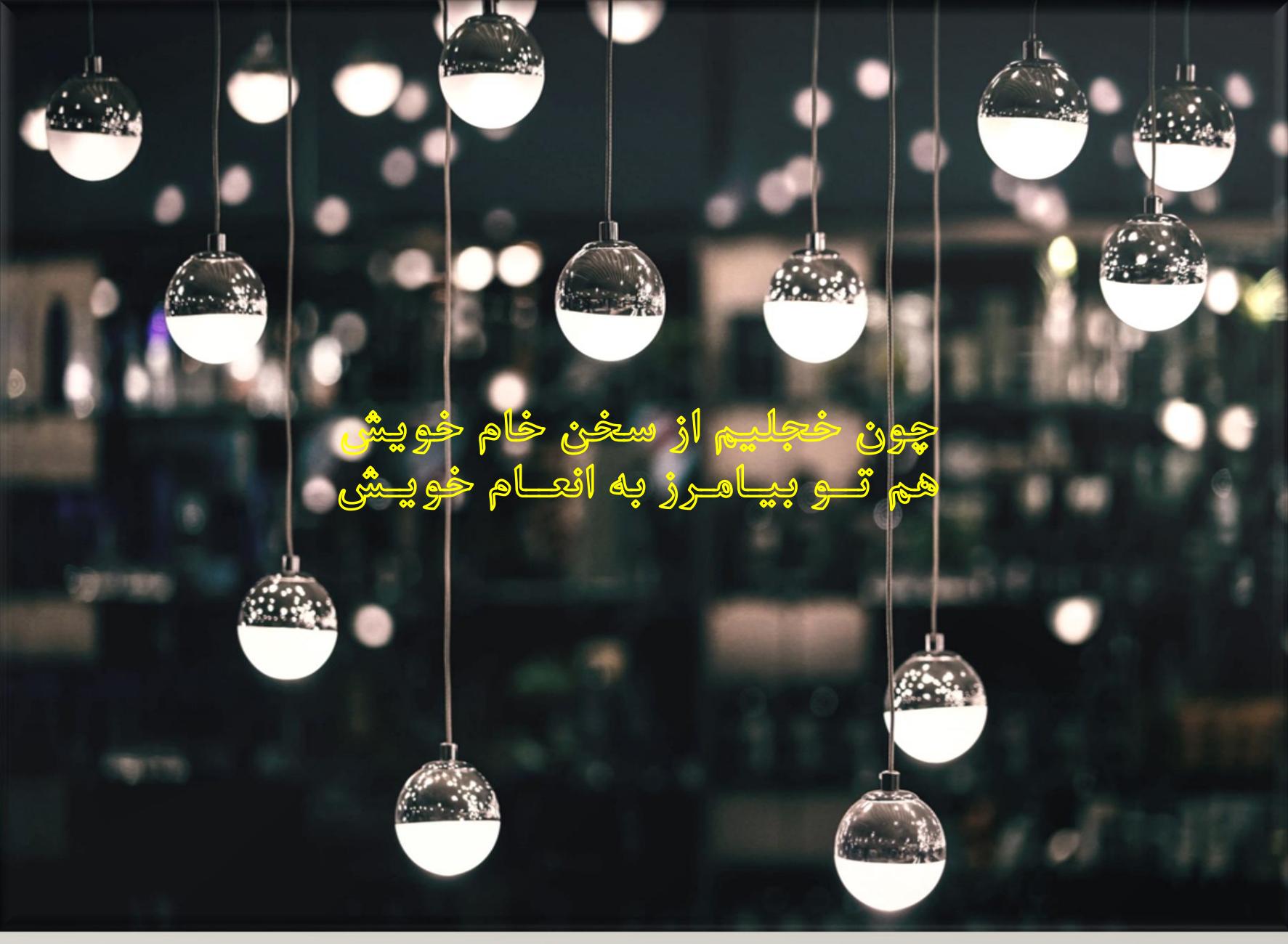
تناسب و همسویی **وزن و عاطفه**، بر قدرت اثرگذاری سروده‌ها می‌افزاید.

توجه به فضای عاطفی و آهنگ متن، سبب **کشف لحن** می‌شود. تشخیص لحن

مناسب هر متن، خواندن را دلنشیین تر و درک محتوا را آسان‌تر می‌سازد.

لحن ها شامل انواعی هستند که در اینجا به برخی از آنها اشاره ای کوتاه خواهیم داشت:

- لحن غنایی : با آهنگی ملایم و با کشش و امتداد همراه است.
- لحن روایی: آهنگ و گام‌های آوایی شعرهایی که با این لحن سروده می‌شوند کوتاه و پی در پی هستند و درنگی منظم دارند و با همین آهنگ و وزن کلام را اشکار می‌سازند.
- لحن حماسی: فشار آوایی و ضرب آهنگ کلام با کشیدگی و کوبندگی همراه است.
- لحن غنایی: در این لحن که حالتی عاطفی، شاد و طرب انگیز دارد و گویی می‌خوهد خبرخوشی را برای شنونده باز کو کند، کششی جذاب شعر را سرشار از بار موسیقایی احساسی و غنی می‌کند.
- لحن رثایی: در این لحن ، حال و هوای ماتم و اندوه برفضای شعر چیره استو آهنگی سنگین و ارام سوگواری را در شعر برجسته می‌کند.
- لحن اندرزی و تعلیمی: با حالتی رسمی و خشک و مستقیم به پند و اندرز مخاطب می‌پردازد.
- لحن بزمی: حس و حالِ شور و نشاط و پایکوبی دارد.

چون خجلیم از سخن خام خویش
هم تو بیامرز به انعام خویش